

ת"פ 1925/01/16 - מדינת ישראל נגד אלעזר שמחה לוונשטיין

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 1925-01-16 מדינת ישראל נ' לוונשטיין

בפני כב' השופט אילן סלע
בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
אלעזר שמחה לוונשטיין ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי
המאשימה
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, במספר עבירות של הדחת קטין לסמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 21 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").
2. לפי המתואר בכתב האישום, במהלך חודש יולי 2012, הנאשם היה בגן סאקר בירושלים יחד עם ר.צ, קטינה, ילידת 1997 ועם ח.ב., קטינה, ילידת 1997 (להלן ביחד: "הקטינות"). לבקשת הקטינות, בודעו שהן קטינות, נתן הנאשם לכל אחת מהן לעשן סם והן השתמשו בו.
3. מאוחר יותר במהלך הקיץ של אותה שנה, נסע הנאשם יחד עם הקטינות לחוף לבנון בכינרת, שם נתן הנאשם לקטינות סם והן השתמשו בו. עוד באותו קיץ, שוב נסע הנאשם עם הקטינות לחוף לבנון, ולפני הנסיעה שאלו אותו הקטינות אם הוא יביא עמו את הסם. הנאשם השיב כי ישיג סם ויביא עמו. כשהגיעו לחוף, נתן הנאשם לקטינות סם והן השתמשו בו.
4. מאוחר יותר, באותו קיץ, שהה הנאשם יחד עם הקטינות ועם שתי קטינות נוספות, ה.נ. וג.פ., ילידות 1997, בגינה בקרית יערים. באותו העת נתן הנאשם לכל אחת מארבע הקטינות סם, בודעו שהן קטינות, והן עישנו את הסם. בהמשך אותו קיץ, שהה הנאשם יחד עם ח.ב. ונתן לה סם והיא השתמשה בו.
5. במסגרת ההסדר, הוסכם כי לעניין העונש המאשימה תגביל עצמה ל-6 חודשי עבודות שירות בתנאי שיתקבל תסקיר חיובי, לא יפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם, הוא ימצא נקי מסמים ויימצא מתאים לביצוע עבודות שירות.
6. ביום 20.07.17 נגזר דינו של הנאשם, והושת עליו עונש של 300 שעות של"צ, לצד צו מבחן לשנה, ומאסר על

תנאי. עונש מקל זה, החורג ממתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בנסיבותיהן, הושת על הנאשם לאחר שהשתכנעתי כי מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. נסיבות חיו הלא פשוטות של הנאשם ומאמציו לקבלת טיפול לגמילה מסמים ומאלכוהול, הצדיקו באותה עת הליכה לקראת הנאשם, בניסיון לסייע בידו להמשיך בדרך החדשה בה בחר.

7. הנאשם לא ביצע את שעות השל"צ. לפיכך, נתבקש להשית עליו עונש אחר. ביום 11.12.18, התקיים דיון בעניינו של הנאשם, וניתנה לו הזדמנות נוספת לביצוע השל"צ. ואולם, הנאשם לא ניצל הזדמנות זו, וביום 10.03.19 הוגש תסקיר שירות המבחן בו צוין כי חלה התדרדרות במצבו של הנאשם, אשר חזר לצרוך אלכוהול באופן תדיר ובלתי מבוקר ובהמשך אף שב להשתמש בסמים. הנאשם התקשה להשתלב בטיפול גמילה שהוצע לו. בדיון שהתקיים ביום 11.04.19, שוב ניתנה לנאשם הזדמנות לביצוע השל"צ, תוך השתלבות בהליך גמילה. ברם, ביום 1.07.19, הוגש תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן, בו ציינה קצינת המבחן, כי הניסיונות ליצור קשר עם הנאשם לא צלחו והקשר עמו נותק. בהמשך, נוצר קשר עם אביו של הנאשם אשר מסר כי הנאשם חזר לצרוך סמים ואלכוהול והוא אף נחקר במטרה בשל חשד לביצוע עבירה של החזקת סכין. בנסיבות אלו נתבקש להפקיע את עונש השל"צ ולהשית עונש אחר תחתיו.

8. בדיון שהתקיים ביום 22.09.19, טען ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע מ-12 חודשים ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ונתבקש לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם. ב"כ המאשימה הדגיש את העובדה כי חלפו שנתיים ממועד מתן גזר הדין, כשהנאשם לא ביצע את עונש השל"צ שהושת עליו ולא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו. נטען, כי לא ניתן להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות, שכן הנאשם אינו משתף פעולה ואף חזר להשתמש בסמים.

9. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי יש להמיר את השל"צ בעונש של קנס, אך בשום אופן אין מקום להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל. הוא ציין כי מדובר בעבירות שנעברו לפני 7 שנים, כשכתב האישום הוגש בחלוף 4 שנים ממועד ביצוע העבירות. הוא שב על הטענות שהעלה במסגרת הטענות לעונש בחודש יולי 2017, תוך שהוא מדגיש את העובדה כי הנאשם היה על סף הקטינות עת ביצע את העבירות, וכי הקטינות עישנו סמים ללא קשר לנאשם. הוא שב וציין את נסיבות חיו הקשות של הנאשם, ואת מאמציו הכבירים בשלבים הראשונים לעמוד בהסדר הטעון.

10. הנאשם ציין כי כיום הוא נמצא במצב טוב יותר משהיה בעבר, והכנסתו לכלא עלולה להחריב את חיו.

11. אין צורך להכביר מילים על חומרת העבירות של ביצוע עסקאות בסמים, עבירות שתוצאותיהן הרוות אסון לחברה כולה. אין צורך להכביר מילים על החומרה היתרה הקיימת שעה שמדובר בהדחה של קטין לסם מסוכן. נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה, לחומרא ולקולא, נסקרו בגזר הדין מיום 20.07.17, ואז ציינתי כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו הוא מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ההקלה בעונשו של הנאשם באה רק בשל סיכויי השיקום שהיה בהם להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, ובמשך שנתיים, חרף ההזדמנויות והארכות שניתנו לו, הוא לא ביצע את המוטל עליו. במעשיו הוא לימד, כי הוא לא היה ראוי לאימון שניתן בו לכך שקיים סיכוי לשיקום.

12. לא זו בלבד, שלא ניתן לקבל כי העונש על העבירות בהן הורשע הנאשם יסתכם בעונש של קנס, אלא שבשים לב להתעלמות הנאשם מהעונש המקל שהושת עליו, בהמרת עונש השל"צ בקנס במקרה זה, לעת הזו, יהיה חוטא נשכר. עונש השל"צ נועד להביא את הנאשם לתרום לחברה בה פגע במעשיו ובכך לפצותה, ולו במעט על מעשיו אלו. גם ביחס לנאשם עצמו, מדובר בעונש חינוכי ביסודו, לא כלכלי. המרת עונש זה, שניתן מלכתחילה כעונש מקל, בתשלום קנס, יביא את הנאשם למסקנה כי החטא היה משתלם, וכי כל מעשה ניתן לכפרה בתשלום. לכך לא ניתן להסכים.

13. גם הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ומתמקדות בעיקרן בנאשם, פורטו בגזר הדין מיום 20.07.17. עם זאת, השינוי שעבר הנאשם בחייו כפי שצוין בגזר הדין, התברר כי לא היה כה משמעותי, ויש אך לקוות, שעתה הנאשם יבחר להתמיד בדרך העלייה. בשים לב למכלול הנסיבות, בכלל זה, הזמן שחלף מביצוע העבירות, בכלל זה הזמן שחלף עד להגשת כתב האישום, גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירות ונסיבות חייו של הנאשם, יש לגזור את עונשו של הנאשם בסמוך לרף התחתון של המתחם. הנאשם נשלח לממונה על עבודות השירות אך בהתאמה להתנהלותו המפורטת לעיל, הוא לא התייצב במועד שנקבע לו, לאחר שלא היה בקשר עם עורך דינו ולא ביקש לדעת באיזה מועד עליו להתייצב אצל הממונה. בהמשך, הוא גם לא התייצב לדיון שנקבע לשימוע גזר הדין אף שהוזהר בהתייצבות לדיון זה. בנסיבות אלו אין מנוס מלהשית עליו עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא.

בשים לב לכל האמור, אני מפקיע את עונש השל"צ שהושת על הנאשם ותחתיו משית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד ליום 09.01.20 בשעה 09:00 במתקן המעצר בבית הסוהר ניצן ברמלה, עמ' 204 מההחלטה העתק גזר הדין.

שאר רכיבי גזר הדין מיום 20.07.17 יותרו על כנם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, במעמד המתייצבים.